



ת"ד 8942/08/18 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה נגד כפא בויראת

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 8942-08-18 מדינת ישראל נ' בויראת

מספר בקשה: 8

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקשת	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
נגד	
משיבה	כפא בויראת ע"י ב"כ עו"ד חטיב חסן

החלטה

בפני בקשת המאשימה לתיקון כתב אישום, לתיקון העובדות, העבירות המיוחסות, ורשימת העדים.

ואלה העובדות הצריכות לענין:

עסקינן בכתב אישום מיום 28.8.18 בגין התנהגות הגורמת נזק בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, מהירות בלתי סבירה בניגוד לתקנה 51, נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה, גרימת חבלה של ממש לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, ואי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה בניגוד לתקנה 67(א) לתקנות התעבורה.

על פי הנטען בכתב האישום המקורי, בתאריך 31.1.18 בשעה 07:30 לערך נהגה הנאשמת ברכב פרטי מסוג פרטי תוצרת טויוטה מ.ר. 8090350 בכביש בכפר לביאר בערערה סמוך למסגד מכיוון כללי דרום לכיוון כללי צפון; כאשר במועד ובמקום הנ"ל חצה את הכביש משמאל לימין נתיב נסיעת הנאשמת א.ע קטין יליד 2015; והנאשמת נהגה בקלות ראש וגרמה לתאונת דרכים בכך שנסעה במהירות שאינה מתאימה לתנאי הדרך, לא הבחינה בהולך הרגל המעורב מבעוד מועד ופגעה עם חזית רכבה; וכתוצאה מהפגיעה נגרר הולך הרגל ע"י רכב הנאשמת לאורך כ-14 מטרים עד לעצירה סופית של רכב הנאשמת; וכתוצאה מהפגיעה נחבל בגופו הולך הרגל חבלות של ממש, בדמות שברים ללא תזוזה באספקט האחורי של צלעות 6-7-8 משמאל, ושברים באגן (כפי שפורט בכתב האישום), ונזקק לטיפול רפואי; וכתוצאה מהתאונה ניזוק רכב הנאשמת.

בדין מיום 5.1.2020 כפרה הנאשמת, באמצעות ב"כ, בעובדות כתב האישום. הנאשמת הודתה בנהיגה במקום ובזמן, אך טענה כי תאונת הדרכים היתה בלתי נמנעת מאחר והולך הרגל התפרץ לאמצע הדרך.



לבקשה מוסכמת של הצדדים מיום 8.6.20, נדחה דיון ההוכחות שהיה קבוע ליום 9.6.20, וזאת בנסיבות בהן נטען, כי "לאחר בחינת חומר הראיות בתיק, במסגרת זימון העדים לשיבה האמורה, התברר כי יש צורך להגיש בקשה לתיקון כתב האישום בנוגע לפירוט העובדות והעבירות המיוחסות, וכן רשימת עדי התביעה, והכל בהתאם לחומר הראיות שמצוי בתיק וצולם ע"י ההגנה" (סעיף 3 לבקשה), וכן מסמכים רפואיים ותיעוד נוסף מאמו של הקטין הנפגע "מהם עולה כי חלה התפתחות בנוגע למצבו הרפואי והנפשי של הקטין, ואף של אחותו, עדת תביעה." (סעיף 4 לבקשה).

בדיון מיום 30.6.20 ביקשה המאשימה לתקן את כתב האישום, וזאת בנסיבות בהן נטען, כי בוצעה בתיק השלמת חקירה באישור הגורמים הממונים בתביעות, ו"מדובר בהשלמה שהיא טכנית במהותה ומתייחסת לחישובים על סמך ממצאים שהיו בתיק" (עמוד 7 שורות 9-11 לפרוטוקול); ובנוסף, במסגרת פגישה עם אמו של הקטין הנפגע התברר, כי יש מסמכים רפואיים נוספים רבים מעבר לאלה שהיו מצויים בעת הגשת כתב האישום המקורי, וכן התברר כי גם נגרם נזק נפשי לאחותו של הקטין, ולבתה של הנאשמת שנכחה באירוע, וכתב האישום תוקן בהתאם ביחס לתוצאות התאונה. נטען, כי כתב האישום המתוקן כולל תיקון הן בעובדות, הן בעבירות והן ברשימת העדים, כאשר חלק מהתיקון הוא לטובת הנאשמת - כך שנמחקו עובדות וסעיפי עבירה שהיו בכתב האישום המקורי ואינם מופיעים בכתב האישום המתוקן, וזאת בהתייחס לעבירות של מהירות בלתי סבירה ואי מתן אפשרות להולך רגל במעבר חציה שנמחקו מכתב האישום המתוקן.

ב"כ הנאשמת ביקש שהות להשיב לבקשה לאחר שיעין בחומר החקירה הנוסף ולאחר שייפגש עם ראש השלוחה של המאשימה; ובתגובה שהוגשה ביום 12.8.20 התנגד ב"כ הנאשמת לתיקון כתב האישום המבוקש. לטענתו, בניגוד למוסכם בבקשה לדחיית מועד ההוכחות, מתברר כי יש חומר ראיות נוסף שלא היה מצוי בידי ההגנה בעת ההסכמה לדחיית ישיבת ההוכחות: חוות דעת מומחה מתאריך 29.6.20 וחומר רפואי חדש; ומדובר בפגיעה בהגנת הנאשמת בצורה לא הוגנת, שעה שחומר הראיות המקורי שנמסר להגנה אינו מהווה ראיה ולו לכאורה לעבירות המיוחסות בכתב האישום המקורי, תוך הטעיית ב"כ הנאשמת ובית המשפט; ותיקון כתב האישום כמבוקש יפגע קשות בתחושת הצדק, ויגרם עינוי דין נוסף לנאשמת.

המאשימה הגישה (על דעתה) התייחסות לתגובת ב"כ הנאשמת, ובה טענה כי מדובר בראיות חדשות שהתקבלו לאחר הגשת הבקשה לדחיית ישיבת ההוכחות, בעקבות השלמת חקירה שהתבצעה באישור ובהתאם להנחיית פרקליט המדינה; ובמועד הגשת בקשת דחיית ההוכחות לא היה בידי התביעה את האישור להשלמת חקירה ואת חוות הדעת אשר נערכה ביום 29.6.20, הכוללת חישובים על סמך ממצאים שהיו קיימים בחומר החקירה, ולא הייתה כל הטעיה של ב"כ הנאשמת או של בית המשפט; וכי ראוי היה לפעול להשלמת חקירה בטרם החלה שמיעת הראיות כדי שלנאשמת תהיה הזדמנות הוגנת ומספקת לחקירת העדים בנוגע לחומר הראיות כולו; כי המאשימה מייצגת את האינטרס הציבורי של גילוי האמת וניהול משפט הוגן, והתיקונים המתבקשים מבוססים על חומר החקירה המצוי בתיק כעת, כאשר נעשו אף תיקונים שהם לטובת הנאשמת; כלל חומר החקירה שהתקבל הועבר ונמסר לעיון ב"כ הנאשמת; וביהמ"ש טרם החל בשמיעת הראיות, ולפיכך הפגיעה בזכויות הנאשמת פחותה, והאינטרס הציבורי בגילוי האמת גובר; והפנתה לפסיקה.

דיון



סעיף 92 (א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 קובע, כי "בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן". בתי המשפט קבעו, כי סמכות התיקון נתונה בכל שלב של הדין, ובלבד שנשמר העיקרון שלא יהיה בתיקון לקפח את הנאשם בהגנתו ולגרוע לפגיעה בזכותו של הנאשם להליך הוגן. ראו, למשל, ע"פ 5019/09 **חליוה נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 25 (20.8.2013).

ובעניינינו, אף שעל כתב האישום לשקף באופן מדויק את העובדות על פי חומר הראיות כבר בזמן הגשתו; וההליכים בתיק נמשכו על פני פרק זמן ממושך; והתיקונים המבוקשים כעת הינם תיקונים מהותיים, הכוללים הוספת עובדות אשר לא היו בכתב האישום המקורי, והוספת עדים, ולצד זאת נמחקו סעיפי עבירה שיוחסו לנאשמת בכתב האישום המקורי ואינם מופיעים בכתב האישום המתוקן. יחד עם זאת, עצם העובדה שמדובר בתיקונים מהותיים, אין בה כדי לשלול את הבקשה לתיקון; התיקון התבקש טרם החל שלב ההוכחות, ובטרם נשמע עד כלשהו. במצב דברים זה, אין בתיקון כתב האישום כדי לפגוע בקו הגנה מסוים, ונשמרות לנאשמת כל האפשרויות לכלכל הגנה כראוי ולהתגונן גם מפני האמור בכתב אישום המתוקן, וניתן לה ההזדמנות המלאה להתגונן במהלך הליך ההוכחות. לפיכך, תיקון כתב האישום בעניינינו אינו מקפח את הנאשמת, באשר זכותה להגנה נאותה נשמרת במלואה - היא תוכל לחקור את העדים והעדים הנוספים, והיא תוכל להביא ראיות מטעמה.

יתרה מכך, "יש להביא בחשבון את האפשרות כי מצב רפואי מטבעו אינו "מקובע" אלא עשוי להשתנות וקיים אינטרס לאפשר למאשימה להוכיח באופן מלא את מהות החבלות שגרמה התאונה למעורב מבלי לכבול אותה לעניין זה בסד זמנים פורמאלי." (ת"ד (תעבורה ת"א) 7132-02-14 **מדינת ישראל נ' אברהם לוי** (פורסם בנבו, 15.07.2015)).

באשר להוספת חוות הדעת בעקבות השלמת חקירה שהתבצעה - על פי המאשימה, השלמת החקירה התבצעה באישור ועל פי הנחיית פרקליט המדינה, וחוות הדעת כוללת חישובים על סמך הממצאים שהיו קיימים בחומר החקירה; ונראה כי המדובר במידע בעל חשיבות לגילוי האמת ועשיית צדק, אשר אף הוביל למחיקת חלק מהעבירות שיוחסו לנאשמת בכתב האישום המקורי; "והגם שההליך מצוי אכן בשלהי פרשת התביעה, לא יהא בקבלת הבקשה כדי לפגוע בהגנת הנאשם. חוות הדעת שערכה העדה מצויה זה מכבר בידי ב"כ הנאשם ויהא סיפק בידו להיערך לעדותה וכן לכלכל את צעדיו באשר למומחה מטעם ההגנה." (תפ"ח (מחוזי מרכז) 61202-06-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 04.05.2020)), קל וחומר בעניינינו, שעה שמצויים אנו בשלב שטרם החלה שמיעת הראיות, והנאשמת תוכל להיערך, הן בחקירת העד הנוסף בבית המשפט, וכן היא תוכל להביא ראיות מטעמה. וראו גם ת"פ (שלום ים) 12703-07-17 **מדינת ישראל פרקליטות מחוז ירושלים נ' נזאר יאסין** (פורסם בנבו, 04.06.2019).

ובאשר לטענת ב"כ הנאשמת כי נפגעה הגנתה, מן הטעם שחומר הראיות המקורי שנמסר להגנה אינו מהווה ראיה ולו לכאורה לעבירות שיוחסו לנאשמת המקורי, והנאשמת היתה יכולה לטעון בסיום ישיבת ההוכחות כי 'אין להשיב לאשמה' - הרי שיש להבחין בין עיוות דין המתבטא בקיפוח או בפגיעה בהגנת נאשם כתוצאה מהבאת ראיות נוספות נגדו לאחר תיקון כתב אישום, לבין האינטרס של הנאשם שראיות אלה לא יובאו לחובתו או יגדילו את סיכויי הרשעתו, שאינו מהווה פגיעה ביכולתו להתגונן. יפים כאן דברי בית המשפט בע"פ 951/80 **יצחק קניר נ' מדינת ישראל**, לה (3) 505 (1981), בעמ' 512:

"אין לקבל את טענת הסניגור המלומד, שיש עיוות הדין בכך, שהנאשם נמצא אשם בדין כתוצאה מהבאת הראיה



הנוספת, ולולא היא הובאה, היה יוצא זכאי. לפי פירוש זה של "עיוות דין" לא יהיו כמעט מקרים, שבהם ניתן יהיה להרשות הבאת עדות נוספת על-פי בקשת התובע, כי אם העדות הנוספת איננה נחוצה לשם הרשעה הרי היא בלתי רלוואנטית, ואם היא נחוצה לשם השלמת ראיות התביעה, היינו לביסוס ההרשעה, הרי, לטענת הסניגור, יהיה בכך משום עיוות דין."

בנסיבות אלה, שעה שאנו מצויים בשלב שטרם נשמעו הראיות בתיק; וכל החומר הנוגע למסכת העובדתית המתוקנת מצוי בפני ב"כ הנאשמת; ובשים לב לאינטרס הציבורי לבירור העובדות לאשורן ולהגיע לחקר האמת ועשיית הצדק; ותוך הקפדה על זכויותיה של הנאשמת; יש להיעתר לבקשה.

אשר על כן, אני מתירה את תיקון כתב האישום, כמבוקש.

המזכירות תתייק את כתב האישום המתוקן שסומן מב/1 בתיקיית כתבי טענות.

נקבע לדיון במעמד הצדדים ליום 20.10.20 בשעה 09:00.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ז אלול תש"פ, 06 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.